

MÄ SILMÄT LUON YLÖS TAIVAASEEN (490)

1.
Mä silmät luon ylös taivaaseen
ja yhteen käteni liitän.
Sua Herra, ystävä lapsien,
nyt hartain mielin mä kiitän.

2.
Sua riemullista on ylistää,
ja mielelläni sen teenkin.
Ei sulta pieninkään unhoon jää,
vaan katsot myös vähäiseenkin.

3.
Oi kiitos lahjoista, joita suot,
niin paljon hyvyyttä riittää.
Ja aina iloa uutta luot,
en osaa kaikesta kiittää.

4.
Mä taimi olen sun tarhassas
ja varten taivasta luotu,
sun armollisehen huomahas
jo syntymästäni suotu.

5.
Mua suojaa sä, Isä armainen,
sun Henkes voimalla vielä
ja tieni johdata taivaaseen,
iäiseen elohon siellä.

Monet muistavat *Mä silmät luon ylös taivaaseen* -virren lapsuudesta. Runebergin lastenvirttä on laulettu ristiäisissä, pyhäkoulussa sekä koulussa. Usein virrestä muistetaan neljännen säkeistön alku *Mä taimi olen sun tarhassas*, ja monet luulevatkin virren alkavan näillä sanoilla.